

ni la comunicació d' alguna classe de persones son bones pels vostros fills; avuy se necessita posar una barrera entre lo sá y lo immoral, entre lo lícit y lo prohibit. ¿Sabeu per qué? per que «ningú pot servir a dos senyors».

Y no estiguen cuidadosos, mos diu el Senyor, de lo que perteneix a sa vostra vida y al vostro vestit (volguent dir que no mos hem de aficioná á les riqueses y vanidats d' els nostros díes; mirau els aucellêts del cel, que no sembran, ni seguen, ni cullen, y el vostro Pare celestial los alimenta; mirau als lliris del camp que no trabayan ni filan, y apesar de tot, ni Salonio va anar vestit tan ricament com un d' ells.

Deu, que es nostro Pare, se cuidarà de voltros y dels vostros infants, si Ell se cuida dels lliris dels camps que se mustían, més cuidarà de les nostres ànimes, del nostro aliment y vestit. Donem el cor a Deu qu'Ell lo va criar y que per axò es seu; serviguem a Deu de bon grat, siga éll el nostro únich Senyor, cerquem primer que tot el regne de Deu y la seua justicia y totes ses demás coses se mos donarán per afejitó.

MÍNIM.

Sant Agustí

Omnes sitientes, venite ad aquas.
Is. LV, I.

Qui tinga set que vinga ací y que bega,
que bega en eixa Font del Salvador;
l' amor es qui la engega,
veniuhí a beure, assedegats d' amor.

Cors de ferro, veniu á amorosirvos,
les aygues d' aqueix Cor fan estimar;
cors buyts, veniu a umplirvos;
cors morts, veniu ací a ressucitar.

Als qui heu tastat de l' heretjía impura,
escéptichs, maniqueus, pelagians,
la bestial pastura
que als fills de Cristo donan los pagans;

als qui en la copa del plaher terrosa,
com jo, us umplíreu d' amargor y fel,
en esta Copa us posa
un rajolí de ses dolçors lo cel.

Hi begué la gentil Samaritana
vora 'l pou asseguda de Jacob.
Qui d' eixa aygua demana
ja te com ella 'l bon Jesús aprop.

Jesus, amor que l' ànima me roba,
¡qué tart de vostres aygues jo he begut!
bellesa antiga y nova,
¡qué a deshora ¡ay de mí! us he conegut!

«Homens, veniu, lo Cor de Cristo us crida,
entre en mon cel qui vulla ser felíç;
ma dolça Creu es l' arbre de la vida,
ma dolça Font la font del paradís.—

J. VERDAGUER

EL IDEAL SUPREMO

QUE responsabilidad tremenda, la que pesa sobre aquellos que, encargados por suerte aciaga, de la dirección de un pueblo, enceguecidos por sus pasiones protervas, seco su corazón de todo afecto noble y vacío su cerebro de toda idea santa, desvirtuan el concepto de Dios, de justicia y de patria y por seguras sendas de perdición, lo conducen á su total aniquilamiento!

Los adelantados, los *sprit-forts*, queriendo hacer tabla rasa con el pasado indestructible para imponer á la multitud su programa racionalista, tan falto de base como huero de verdad, caminan hacia un porvenir preñado de tempestades, la primera de las cuales puede derribarles y barrerles como cosa insólida y deleznable.

El pueblo, en tanto, la multitud sencilla é impresionable, se inclina alternativamente al soplo de los encontrados vientos y á la par que doblega su cabeza á sur y á norte comenzando á sentirse fatigada de tal gimnasia, madura ya la espiga de la experiencia, quiere erguirse y mirar frente á frente á los redentores de oropel que solo han conseguido en el transcurso de su dominación infausta despojarle de lo que podía ser su consolación suprema, los ideales grandiosos que los sostuvieron y lo esperanzaron siempre, haciéndolo grande, poderoso y temido; Dios, la Justicia y la Patria.

Han arrancado del alma del pueblo, aquel arraigado ideal, aquella concepción hermosa de la patria que haciéndolo entre todas las naciones respetado, constituía el noble orgullo de todo español, capaz por probarle y defenderle de repetir una y cien veces los heroísmos que constituyen las más gloriosas páginas de su historia, ideal perdido en la más vulgar y criminosa de las aventuras.

Han pisoteado en el barro, el ideal de justicia, haciendo posibles y rodando por el mundo, pavorosas historias de prevaricaciones, dolor y coacciones sin nombre y sin precedentes, de impiedades incalificables y persecuciones odiosas; han arrancado del corazón del pueblo aquel consolador ideal de justicia que podía ser su última esperanza social en la horrorosa debacle.

Han procurado por todos los medios á su alcance, matar en el alma popular la idea de Dios, empequeñecerla, borrarla, sustituir la fé por el egoísmo y el interés, como razón suprema de los actos humanos y han entristecido aún más la negrura de los tiempos presentes con atentados y discursos que tanto delatan la desorganización de sus cerebros, como la impotente animosidad de su odio, escouando, empero, completamente en su obra.

Sí, de este pueblo sin ideales, despojado inicualemente de sus más caras tradiciones, de su abolengo de gloria, caído del pináculo de la más angusta grandeza al fango del más humillante é inmerecido de los ridículos, escéptico de todo lo humano, se levanta un sordo rumor de protesta, se inicia un movimiento de resistencia noble y justificada y volviendo los ojos á su heróico pasado, levanta á Dios su corazón y se siente capaz de ser dignificado, rehabilitado con su ayuda soberana.

El ideal supremo, es Dios, su fé no se desarrai-

gará jamás del corazón de España y con El y por El, combatirá, vencerá y volverá á ser poderosa y grande.

B. P. M.

EXIDA A ALARÓ

DESPRÉS d' una curta al mateix temps que complicada discussió, per resoldre si havíam d'acompanyar un de nostres amichs, que cap a Alaró partia, y obtingut es permís de la familia d'una manera tau nova com enginyosa, pues era el cas de que moltes negacions afirmaren, partirem tots a n' es carril a fi d' agafá es tren de les dues, perque mos conduís a n' es poble ja anomenat. Es viatge fonch el que solen fe els joves que van a festa; bromes, riayetes, indirectes y coses semblants a n' aquestes; totduna que baxarem des tranvia, que du de sa estació a s' entrada de la vila, cumplirem ab sa primera formalidat que no es més que recorre ses principals places y carrers, visitarem l'Esglesia, que es bastant gran y espayosa, essent lo que més cridá se meua atenció l' altar major de pedra viva. De l' Esglesia altra volta a sa carretera ahont verem una partida de carros, carretons y carretelles, que com a desesperats (y amb sa pols corresponent) venían de ses corregudes; més tardet trobam dos compayns, que cercavem feya un parey d' hores, tots plegats mos dirigim a n' es bull de sa festa y allá mos passá es temps correguent d' un vent y de s' altra; no faltanthi conversa animada y entretenguda: que si es poble, que si ses alaroneres son axí o allí, qu' els homos son axò o allò. La fam no te espera y ab veu forta y potent mos demaná que li pagassem es tribut; enterats per bones persones de ses fondes que hi havia, mos digueren que se menos dolenta era *La Resurrección* ja hem afinat s' escala d' es menjadó y per amunt s' ha dit; allá haguereu vist un porxo inmens, iluminat ab petróleo, gas y no recort si també electricidat ¡pintures! vaja quines pintures! ni en es Museu Nacional ni ha mostres d' aquell género (ben chico qualquna d' elles) ¡cla! com es tan modern no han tengut temps d' enviá es bocetos a Madrit; una prova més de lo atrassats que están en aquesta Bella Art; però pensant qu' es sopá sería milló que ses pintures, tenguerem coratge abastament, cridam es mosso, perque mos tregués lo que se passava, que per cert mos ho passarem ben bé. Panxa plena ja som partits a cercá uns quants amichs qu' estavan alojats, a sa casa mateixa del Senyor Vicari; de sa junta surt qu' es indispensable, precís, convenient, necessari y fins y tot util torná a sa festa que hi ha de tot y molt: ball que fa recordar y anyorar ab greu pena els balls pagesos a l' antiga-usança, sostrets avuy de la rotllada, per dances foresteres... y bengales y cinematógrafo y fochs d' artifici y... ¡Vaja, Alaró pot di qu' ha donat es brou a la molt Noble y Leal Ciutat de Palma! basta de festes y passem a lo principal.

El Senyor Vicari persona fina, amable y atent mos va donar medis per dur a bon terme el projecte, que tot lo dia mos havia borinat es cap d' aná al celebrat castell d' Alaró. Ja estavem convidats es vespre abans (vespre que com se pot suposá no aclucarem uy) de que a les cinch fos sa

partida. Encara no havíam aferrat es primer só quant de cop y resposta sentím l' Amo de la casa que mos dona l' alto, botám totduna des llit y ab quatre fregades per sa cara, y ab dos llongos estarem vestits; tot en menos de deu minuts; per encalentí es cos prenim un café ab un parey d' ensaymades y de venguda ja trobarem arreglades tres someretes de lo més tayades y etxerevides; com no ni havia per tothom puix no fonch possible trobar més animalets emprenguerem la capamunta una estona a peu, una altra qualcant, barellannos de les someres com *a bons germans*. ¡Quina pujada més hermosa aquella! per lo que a mi me toca, per força he de dir que may havia passat tant de gust com aquelles dues hores que per arribar fins a dalt de tot emprarem; a cada passa que davem variava sa vista fentla més y més gran y etsisadora. No tenía paraules abastament per alabar s' Autor de tantes maravelles y tant com més amunt mos feyem con que Deu me comunicás nova vida y es meu cor batagás ab més força; tot es meu pobre ser gosava tant que apar que hagués d' esclatar de pler y satisfacció. Muntanyes que desde es pla me parexían altíssimes les dexarem tan petites que me feyan s' efecte d' infantons arremolinats dins ses faldes de sa mare; es deliri fonch quant vaig destriá per una y altra part la mar, qu' es en tot panorama com sa derrera pincellada d' un bon pintor. Jo no acabaria may si hagués de contar ses dolces emocions que vaig sentir. A les set y mitxa mos asseyam a n' es portal d' una capelleta que per doná estatge a la Mare de Deu del Refugi antigament fonch feta; fins poch antes ignorava tan bona nova; trobava molt estrany que la Reyna del cel en aquell petit cel faltás; com a bons cristians y devots entusiastes de la Verge Santa nostra primera salutació fonch per ella, oferintli una volta més, dins aquells espays qu' es perdían en l' inmensidat de l' horisont, nostro cor que ratjava de content y alegría. Dessüats, lo mateix que llops mos clavám un bon barená sense que mancassen ses bromes acostumades en tal casos. Mos diuen que sa cova de Sant Antoni es tan hermosa; mos entren ganas de veurerla y ab un sant y-amen hi forem de dins y no dich res d' ella per no ferme massa llarch. No importa dir a que la capavallada parexiam més be una partida de cabrits enjugassats que persones formals. Convidats per el Senyor Vicari a diná, a la una mos asseyam a sa taula, dinarem de pressa, y *corrensos* mos n' anam per torná ab lo tren de les dues; de modo que ab un día verem es poble, sa festa y el castell. ¡Com aquestes moltes altres!

V. A. PELEGRÍ

SANTS Y FESTES

DE LA PRESENT SETMANA

- Día 2.—Dilluns —S. Antolín, mr.
 Día 3.—Dimars.—Stas. Dorotea y Eufèmia, vgs. y mrs.
 Día 4.—Dimecres.—Stas. Rosalia y Rosa de Viterbo, vg.
 Día 5.—Dijous.—S. Llorens Justiniá, bisbe.
 Día 6.—Divenres.—S. Eugeni, mr.
 Día 7.—Dissapte.—S. Anastassi, mr.
 Día 8.—*Diwenge*. ✠—XV. El Naxement de Ntra. Senyora.

LOS SEGADORS

(Fragment)

¡Catalunya comtat gran
qui t' ha vista rica y plena!
Ara 'l rey nostre senyor
declarada 'ns tè la guerra.

Bon cop de fals,
defensors de la terra,
bon cop de fals.

Lo gran Comte de Olivar
sempre li burxa l' orella:
«Ara es hora nostre rey,
ara es hora que fem guerra».
Contra tots los catalans
ja ho veyeu quina n' han feta.
Seguiren viles y llochs
fins al lloch de Riu d' Arenes.
N' han cremat un sagrat lloch
que Santa Coloma 's deya;
creman albes y casuiles
y corporals y patenes;
y 'l Santíssim Sagrament
alabat siga per sempre.
Mataren un sacerdot
mentres que la missa deya.
Mataren un cavaller
a la porta de la Iglesia.
Don Anton de Fluvia,
y 'ls àngels li fan gran festa.
Lo pá que no era blanch
deyan qu' era massa negre,
lo donavan als cavalls
sols per assolar la terra.
A presencia dels parents
deshonravan les donzelles:
Ne donan part al Virey
del mal que aquells soldats feyan,
«Llicencia 'ls he donat jo,
molta més s' en poden pendre.»
A vista de tot axó
s' es esbalotat la terra.
Entraren á Barcelona
mil persones forasteres;
entran com á segadors
com eram en temps de sega.
De tres guardes que n' hi ha
ja n' han mort á la primera.
Ne mataren al Virey
al enfront de la galera,
mataren als diputats
y als jutges de la Audiencia.
Anaren á la presó,
donan llibertat als presos.
Lo Bisbe 'ls va benehir
ab la ma dreta y la esquerra:
«Ahon es vostre capitá,
ahon es vostra bandera?»
Varen treure 'l bon Jesús
tot cobert ab un vel negre.
«Aquí es nostre capitá,
aquesta nostra bandera.»
A les armes, catalans,
que 'ns han declarat la guerra.

Bon cop de fals,
defensors de la terra,
bon cop de fals.

¡FORA CONVENTS!

III

(Tribuna de Cort.)

—Diga, senyó Regalessi: quedarem que ses monges que van p' el mon assistint a la guerra, o als malalts, o als veyets, o als fills de la Sanch y dins Hospitals, o ensenyant dins costures, etc. etc, aquestes se guanyan la vida fent bé a la societat, y mereixen ser respetades y honrades. *Conforme*. Emperò..... ¿Quin *argument* me dona vosté per provar que ses monges tancades tota la vida son útils a sa societat?

—Pèp Xim Xerrim: tu ests incapás d' entendre lo que son coses espirituals, y per lo tant sols te diré que ses joves que voluntariament se tancan dins els convents per tota la vida, heu fan usant de sa *llibertat* y perque son amigues de l' *igualdat* y volen practicar la *fraternitat*, sens perjudici de ningú absolutament.

¡Y ara, ascolta 'm, cap de carabassot buit! Y ¿quina utilitat donan al poble tantes cases de llibertinatge y prostitució, ahont s' hi redossan (sempre enganyades víctimes dels viciosos y contra la voluntat dels seus pares) tantes atletes joves, y tanta fadrinalla mascle, y tants de mals marits, corromputs per la lucuria, y hont a milenars, envileixen, degradan y desgracian per tota la vida a les que, racionalment, havian de ser honrades esposas y carinyosas mares?... ¿Contesta! ¿Vols dir que aquells convents de pau y de pietat, no tenen rahó de esser, y aquests bordells escandalosos, planters de malalties incurables, afronta dels vecindaris y *pesadilla* contínua de serenos y gent-d' armes, aquests, en nòm de la Llibertat d' associació, o de la *disolució*.....

—Hey ha d' haver de tot, senyó Regalessi.

—¡No! de lo dolent no hi hauria d' haver res; pero; ja que están en temps de tanta llibertat p' els vicis més degradants, y per establir les ensenyances més disolvents, y per escandalisar als vehíns honrats (que, al cap y a la fi, per forsa venen a pagar injustament els *pressupuestos* del Hospitalet). Si la llibertat de associarse no es una farsa, que dexin estar els frares y les monges dins ses respectives Cases, nomenades convents, que no costan cap doblé al Estat, ni a la Provincia, ni als Municipis.

—Si, pero, vosté no 'm negará que els Frares y Monges, a Palma havian arribat a ocupar la major part de lloch, y desde que en derribaren set o vuit de convents, hi ha lloch per tot es *poble* viure.

—No 't vuy negá res: no més te diré un bossí de *romanso* que s' altre día, 'm caygué dins ses mans; ascolta 'l, y me dirás si es *poble* n' ha trèt gran profit, o si foren els explotadors de s' ignorancia, y els *Governos liberalíssims* que de l' any 35 des sigle passat ensá tiran a fons l' Espanya. Ascolta:

De Jesús en feren fàbrica,
que quebrá dins alguns anys,
y el temple serví d' estable
potetjanthi el bestiar
les tombes ¡quina vergonya!
dels nostros antepassats.....
Sols queda l' altar major
ab sa volta, cayg, no cayg...
que es una joya preciosa
del antig art ojival.

Allá hont li deyan *Ses Monges*,
después d' estarhi el Jutjat
y un teatret y gentussa,
ara es Sucursal des Banch.

Del convent de *Sant Domingo*
en feren molts grans casats;
(y el *Círculo* hont hi jugan
els senyors desenfeynats)
rês de casetes p' els pobres
obriers que 'l tiraren baix.

El de la Verge *del Carme*
es Corté, ahont fan entrar
els joves que no se poden
del *servici* lliberar.

Del que era dels *Caputxins*,
(modelos de Caritat
en temps de les epidèmies)
n' han feta Presó en gran part,
y dins s' hort s' hi han establít
magatzems y bordellam.

Per Presidi aprofitaren
el convent de l' *Olivar*;
y plassa del *Baratillo*
es avuy que está assolat.

De la *Mercé*, just ne queda
son bell temple; del restant
Corté de Guardia civil
y *Campament* des soldats.

De *Sant Francisco* de Paula
un jardinet malanat.

El de *Santa Margarida*
es Hospital militar.

El de *Sant Francesch* per sòrt
l' *Escola-pía* ha alojat.

Sant Felip-Neri dá lloch
a la plassa, nou Mercat,
ab lo del *Sant Esperit*
les iglesies canviant.

Y *Sant Antoni* es la casa
del Jutje y sos escrivans.

S' enten, de tots, que els seus horts
claustres y demés locals,
per cases y per cassinos
se varen ben bé explotar.

Ja veim lo que significa
axò que están predicant
els gatsvayres democrates
de tirar convents abaix.

A n' els qui vos acabussan
digaulós si us guardarán,
a voltros pobres, les cel-les
per viure, ab vostros infants...
y tal volta, amb una morma,
vos girarán es barram.

A totes ses porteries
dels convents davan dinar
als pobrets que ab s' escudella
hey acudían captant.

Son els inimichs des poble
deyan els masonisats,
cada día a sos diaris
contra els frares rebramant.

Y ara, als qui no tenen feyna
o non volen, cridant fam!
los donan *drets y sufragi*
els governants liberals.

Ja may cap dels relligiosos
costá un cèntim al Estat,
¡mentre els polítichs li costan
ríus de llágrimes de sanch!

Els homos de Deu fan nosa
perque Espanya vaji envant.....
y els de *partit* a escarada
la volan regenerar.

Vengan més clups! fora iglesies!
y visca la llibertat!

Basta de viure a les fosques
per tot l' *Electra*..... cidat!

—*Muy bien!* Senyó Regalessi.....

—Llástima, Pèp Xerrim, que aquesta glosa no
la regalín estampada a tots els parroquians de
cassinets y tavernutxos, ahont hey comparexen
tants de lloros llengaruts, y escorpíns verinosos a
fer propaganda contra els convents y les institu-
cions relligioses; omplint els carabassots sense mà-
nech dels desgraciats trabayadors, qui allunyats
de l' Iglesia no senten may altra casta de sermons,
ni comprenen altre medi de *redempció* més que
destruint l' orde social.

—Ja 's veu que sols la pillería y els farsantes
afamagats poden avorri als qui fan bé an es po-
ble....

—¿Vols dir que aquest romanso te fa caure de
s' asa?.. Y encara seguirás pegant panxades de les
embusteries que diariament s' escampan contra el
cléro católich....

—Pero senyó Regalessi: lo cèrt es que es Go-
vern de France ha trèt els Jesuites y altres *Con-*
gracions des seu *terretorum*.

—Dexa 'm aná, perque axò d' explicarte la
veritat a tu y an els tudosses com tu, es rentá es
cap a s' asa, perde es temps y es llexiu. Abur.

El Taquígrafo,
GIL.

El invierno del Corazón

(Trad. del original mallorquin, de M. Durán)

Cuando allá en el otoño mustia y seca
la hoja de los árboles cayó,
también mis ilusiones ¡ay! cayeron
del triste corazón.

Llegó el invierno y tempestuosas noches,
truenos, rayos y viento aterrador,
también sufrió deshechas tempestades
mi triste corazón.

Lloraba el cielo, y ávida la tierra
con la humedad la vida recobró;
yo lloraba también, más en el llanto
se ahogó mi corazón.

Ya retornó á las plantas el follaje,
parece revivir la creación;
sólo no tornan ya mis ilusiones
al triste corazón.

LEÓN CARNICER

FALTA DE LLOCH

Non tenim per dar conte de tot quant voldríam, com es ara de l'exposició celebrada en *Mar y Tierra*, per qual clausura reberem l'invitació, que agraïm; Deu vulga no sia sa derrera.

Tampoch podem insertar la resenya de la romeria que els esporlarins feren, diumenje passat, a l'ermita de la Verge del Carme; fou molt concorreguda y animada.

De les festes de Felanitx, en el dia de Sant Agustí, mos arriba la descripció estant en prempsa aquest número. *El Felanigense* en publicá un d'extraordinari ab retratos y poesias d'autors mallorquins.

De La Pobla, nos han tramés una carta desclosa, parlantmos amb gran elogi del *bando* publicat p'el Sr. Batle contra els fletomadors. Alabam a mossen J. P. prev. de Binissalem son zèl per la moralisació dels pobles.

Del General Weyler y de lo rallat sobre tirar baix les murades mos n'ocuparèm en tenir lleguda.

Dels assumtos de la Sala, y de ses pallisses que *La Verdad* ajusta als seus senyors Administradors, a pesar de les ganés que tenim de dirhi sa nostra, per avuy no es possible.....

De la Creu monumental, que se tracta d'alsar dalt el *puig de lo Minyo*, a Inca, no més feym constar que la suscripció augmenta y que ja s'ha elegit el punt, ab bona intelligencia y generós beneplacit de son propietari el Sr. D. Jusep Villalonga. (S. per G. de D.)

En quant a la *Huelga* dels operaris fusters pren mal rumbo desde que li han dat un caracter si es no es socialista. Sería hora de que l'Autoritat mostrás major interés en resoldre, ab seny y justicia equitativa, aquest plet entaulat de mala manera; pues mentres tant dura la resistencia d'uns y altres, els *tallers* uberts de temps antich, segueixen pagant contribució, y els novells tal volta no la pagan. Diuen que a molts dels operaris que voldríam tornar a ca'ls seus mestres los han amennassat. ¡Mala manera d'entendre la llibertat individual!

Y basta per avuy.

EL SECRETARI

NOTICIES HISTÓRIQUES

Any 1523.—Dia 3 de Setembre l'aniversari de l'entrega, feta als Jurats de la ciutat de Palma, del brás de Sant Sebastiá martir, efectuada dit any per don Manuel Surianisquis, Arcediá de la santa iglesia de Rodas. A les hores se trobavan alguns pobles atacats del setè contatge dels qu'ha sufert l'illa, y del qual quedaren alliberats per medi d'aquella santa relliquia.

Any 1791.—Dia 3 de Setembre en l'iglesia dels Caputxins de Palma la festa del aniversari de la seua consagració, feta p'el Senyor Bisbe don Pere Rubio.

CRONICÓ

Dia 12.—Continúa sa folga de fusters y segueix uberta s'exposició de *Mar y Tierra*.

Dia 13.—Llegim que per real decret: nostro amic D. León Carnicer, tornarà al servici actual de l'ensenyansa. Pareix que será destinat a Cádiz.

—Han agafat un *rata* qu'havía estafat 23.000 pessetes y... a s'ombra falta gent d'aquesta.

—S'en va destinat a Garnica el P. Fortunato Sancho, que desde vuit anys ha estat vice director del Collegi del Cor de Jesús qu'els PP. Agustins tenen establert dins Palma. Se fa carrech de sa direcció el P. Vicents Menéndez.

—Ha vengut s'orfeó catalá titulat *El Parnaso Rubinense*. Ha dat alguns concerts per dins Palma y es vespre ha cantat en el Salón de sa societat *Mar y Tierra*.

Dia 15.—Es vespre s'extrená a Alaró s'electricitat. Ab tal motiu hi ha hagut festa extraordinaria. Es matí benehí els aparatos el Governador Eglesiástich Sr. Alcover.

Dia 16.—S'en van cap a casseua, y, al pareixer contents dels mallorquins els que formen sa massa coral del *Parnaso Rubinense*.

Dia 17.—Es nombrat primer tinent d'Alcalde D. Antoni Company, qui se possessiona accidentalment de s'Alcaldía.

Dia 18.—Fe s'entrada a la Parroquia de Santa Eulalia el nou rectó Mossen Miquel Miralles.

—Per l'Arraval hi ha sa revetla de S. Matgí; enguany pegan ab sa massa forta per alló de que qui pega darré...

Dia 19.—Festa de Sant Matgí. A l'Esglesia s'han lluits y hi ha assistit nombrosa concurrencia de devots, sobre tot a ses misses primeres. A sa festa popular hi ha hagut de tot y bò: illuminació de gas (fora *reberberos*) pes carré gran, palos enmurtats ab banderoles y ets escuts de tots els pobles de Mallorca, músiques, fochs a la Pursiana, y *traca* final de mil metros que s'espolsava fort ferm y agranava de bon-de-veres. Es de notar que enguany suprimiren per primera vegada mitjes corregudes que foren ses des bestia, no se per quin motiu; deyen si ses autoritats no volien respondre de desgracies.

Dia 20.—Festa de S. Bernat. Foren molts es qui hey anaren a missa y dugueren es tradicional moquedoret de codonyes.

—Surt a possessionarse de son cárrech el nou governador de Tarragona Sr. Amer.

Dia 21.—S'Alcalde accidental Sr. Company, demana llicencia; s'Ajuntament l'hey concedeix y es mateix temps fa suplicá al qu'heu es en propiedad que prengui es bastó, porque axó es *variá* massa y doná espectacles gratis.

Dia 22.—El Sr. Lladó, se possessiona de nou de s'Alcaldía.

—En Weyler, ha arribat a Mahó.

Dia 23.—Succés llastimós. En es carré de la Pau un homo s'ha suicidat.

Dia 24.—Arriba a Palma el Ministre de Guerra General Weyler. Han anat a esperarló y l'han complimentat, a n'es Club de Regates, totes ses autoritats palmesanes, els militars y amichs polítichs y particulars.

ES CRONISTA

CORRESPONDENCIA

Sr. Director de MALLORCA DOMINICAL.

Santa María 26 Agost 1901.

Molt senyor meu: Es ben cert que no's prou escayguda per la bona y simpática revista que vostè ab tan bon acert dirigeix, la resenya d' una festa; però fonch tan notable y significativa la qu' aquí fonch celebrada ahir, que no trobam fora de tò que' n diga just dos mots el periòdich que sempre ha alabat y empès tot lo noble y cristià, tot lo que resulta en bon nom de nostra illa, en lo que consisteix a mon pobre entendre el vertader mallorquinisme.

El motiu de la festa fonch la bendició d' un rich y exquisit penó de la Congregació dels Lluisos, planteret arredosat d' ànimes bones y d' honrats y profitosos mallorquins, esperança del poble, que gracies a Deu y al zel y constancia de son Director, Mossen Miquel Sastre, persevera y sempre avant jalabat sia Deu! El penó es de satí blanch, tot brodat d' or y sedes per les bones relligioses d' aqueixa vila, su al mitx hi ha un rich medalló que tanca l' imatge de mitx cos del Sant, tota feta a guya, treball molt difícil y del que sortiren prou airoses: volta tot el penó una senzilla y esquisida cenèfa, ab unes cantoneres riquíssimes y prou elegants. El conjunt es d' un efecte immaculat, senyorívol y magnífich. Mal grat ne esser gayre entesos en la materia, trobarem molt notables els sambretjats de sedes, de tons molt suaus, mesclats ab or y les moltes y variades garces.

El dibuix es de Mossen Josef Cabrer; l' enhorabona y les gracies per sa generositat an aquest senyor y a les bones germanes qu' ab tanta manya y destresa l' han brodat.

Endiumenjada tota l' Esglesia ab paumes, coronas y tests, a l' altar se destriava l' imatge del Sant voltada de raigs y flors y per los que tanca ven un nom de Jesús, símbol de la seva relligió. Feu el sermó entussiasste y eternidor, l' antich Director de la matexa Congregació abans d' esser vicari de Santa Eugenia, Mossen Bartomeu Alcover. Tal vegada lo més notable de la festa fonch la missa Eucarística de l' inspirat mestre, senyor Torres, que va cantar ab molta afinació y destresa la *Capella* de Binisalem. La componen una coran-tena de joves congregants de Sant Lluís, baix la direcció del Director de la matexa Congregació, l' intelligent Mossen Gabriel Fiol; a l' oferta cantaren el grandíós himne de la *Capella*. Acabada la festa a ca'l senyor vicari Sastre, mos dexaren assaborir una vegada més la dolçor de sos cants. Cantaren el valentíssim e imponent *Al amanecer*, den Eslava y *Els Pescadors* den Clavé, però ho interpretaren tan bé que conmovían el cor: tan bon punt eran ses veus potents y fortes com la remor d' un torrent que tramulant ab furia corre, salta y s' estimba, tan bon punt dolces y suaus com a volateix d' àngels.

Bona recordança dexá la *Capella*, a Santa María, bé va honrar a Binisalem y ben amunt posá son nom. Estam ben segurs d' interpretar els desitgs dels Santamariers, donantlos públicament les gracies per el cas que feren d' ells y l' enhorabona per lo bé que ho feren ¡Bé merexeria la *Capella* esser més coneguda. ¡Deu vulla que prest la pugan sentir a Ciutat, y mos darán la rahó!

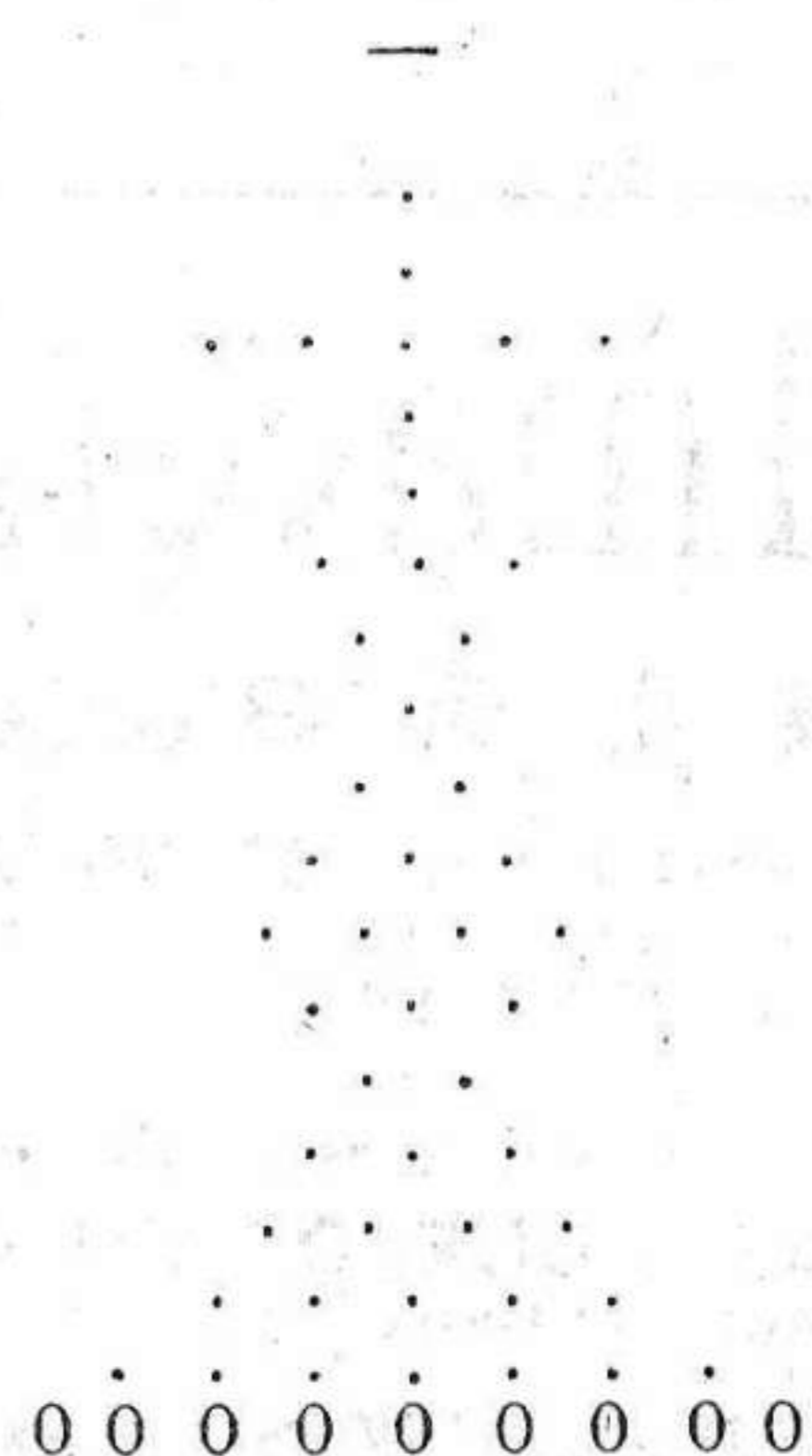
Tals festes honren y ennobleixen als pobles qui les fan y a tots els que hi prenen part. L' enhorabona idò a tots, y que sia per major gloria de Deu, y profit dels bons congregants y honra de Mallorca.

Me perdon, senyor Director, si empès per l' entussiasme, ha fet llarch el seu servidor y amich en Cristo

UN FORAVILÈ

ENTRETENIMENTS

ARITMOGRÁFICH

Cercar una firma que surt de tant en tant en el MALLORCA que venga bé ab sa retxa de ceros que serveix de base an aquest joch y llavó de ses matexes lletres formar ses demás retxes de punts, de manera que digan, comensant per baix: sa 1.ª de punts, un arbre; sa 2.ª de demunt, lo que hi ha per ses vies des ferro-carril; sa 3.ª un llinatje; sa 4.ª un adverbi; sa 5.ª una nota musical; sa 6.ª lo que hi ha a ses possessions; sa 7.ª uua ciutat; sa 8.ª lo que tenen ses plantes; sa 9.ª una beguda; sa 10.ª un número; sa 11.ª una nota; sa 12.ª un temps d' un verb molt usat; sa 13.ª que serveix de travasser a sa creu, una fruita, y sa vertical de sa creu, un llinatje.

RECLAM

Hem pensat dedicar el n.º 242, corresponent al día del *Nom de María*, a la Verge de Lluch. Els trabays que mos enviarán antes de día 9 del corrent, los hi publicarém si son de la nostra satisfacció.

MALLORCA DOMINICAL

Revista Semanal Bilingüe

Se publica en pliegos de 8 páginas, siendo el precio de suscripción de 0'75 pesetas el trimestre.

OBRADOR D' ARGENTERÍA

Dirigit per D. Jusep Fortesa = Rey
Mestre Orífice de la Catedral
Carrer de Colón, núm. 23—PALMA

**GRAN TALLER DE ESCULTURA RELIGIOSA
DE JOSÉ QUIXAL**

56—Villarroi—56 —*— BARCELONA

Especialidad en imágenes de madera para el culto católico. En dicho acreditado taller se trabaja indistintamente el bronce, mármol, piedra y madera, construyéndose la estatuaria monumental, todo de un gusto verdaderamente artístico y en condiciones sumamente económicas.—Se remiten gratis, nota de precios, presupuestos y dibujos.

Ventas al por mayor y menor.—Solicita representantes

LA ROQUETA

DE

D. PERE A. CETRE

Fábrica de toda clase de cerámiques artísticas y de retjoles vernisades y altres objectes ornamentaris y de profit per la construcció d' edificis.—Despatx, carrer de San Miquel.

Casa Grandia Hospedaje para Rdos. Sacerdotes y demás personas católicas, desde 3 pesetas diarias en adelante.

PUNTO EL MÁS CÉNTRICO

Baños Nuevos, 12--2.º--2.ª—BARCELONA

Almacenes SAN JOSÉ

* * * * * BRONDO esquina al BORNE * * * * *

EN las secciones de SEDERÍA, ESTAMPADOS, ALPACAS se acaban de recibir grandes existencias de gran novedad, para verano.

SEDAS MODERNISTAS	á	25'00	pesetas	corte
CRESPÓN	á	12'50	"	"
BATISTAS fabricación especial por la Casa	á	2'00	"	"

NUEVOS MODELOS EN CONFECCIONES, Camisería, Refajos y toda clase de prendas interiores, tanto de Caballero, como para Señora.

NOTA=Venta por mediación de cupones
en todos los artículos existentes en los **ALMACENES**

FÁBRICA ANTIGA DE GAS

Sa que mos dugué sa millora d' aquesta llum tan cómoda y neta.

Sa que l' any 1857 triunfá dels seus competidors á sa subasta, porque va fé una rebaixa en el preu de s' alumbrat publich, que aventatjava emb' un 23 per cent s' oferta que els altres feyan.

Y sempre ha cumplit tots els seus compromisos.

Sa que en 40 anys may meresqué de s' Ajuntament sa mes petita amonestació.

Y conta ab sos mes principals centres de consum.

Y de cada día reb mostres de simpatía des publich.

Sa que ven es gas mes barato y ofereix mes ventatjes als seus parroquians.

OFICINAS: Porella, 16.

GRAN ALMACEN DE PAÑERÍA SASTRERIA Y NOVEDADES**DE BARTOLOME GUMBAU é HIJOS S. en Cta.**

Jaime II números 87, 89, 91, 93 y Escursach 16 y 18—FRENTE AL BANCO DE ESPAÑA

Completos y variados surtidos en todos los artículos tanto del país como del extranjero.

Sastrería para Militares y señores Sacerdotes

Secciones especiales.—Gran colección en damascos, tapicerías, cíngulos, albas y galones.—Espléndido surtido en artículos negros de luto para Señora.